

श्री विष्णु सूक्तम्

ॐ विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजागंसि यो अस्कभायदुत्तरं
सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो विष्णोरराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः इनप्त्रैस्थो
विष्णोस्स्यूरसि विष्णोर्धुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्याम् । नरो यत्र देवयवो मदन्ति । उरुक्रमस्य स हि
बन्धुरित्था । विष्णोः पदे परमे मध्व उथ्सः । प्रतद्विष्णुस्स्तवते वीर्याय । मृगो न भीमः
कुचरो गिरिष्ठाः । यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु । अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा । परो
मात्रया तनुवा वृधान । न ते महित्वमन्वश्नुवन्ति ॥

उभे ते विद्म रजसी पृथिव्या विष्णो देवत्वम् । परमस्य विथ्से । विचक्रमे पृथिवीमेष
एताम् । क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन् । ध्रुवासो अस्य कीरयो जनासः । ऊरुक्षितिं
सुजनिमाचकार । त्रिर्देवः पृथिवीमेष एताम् । विचक्रमे शतर्चसं महित्वा । प्रविष्णुरस्तु
तवसस्तवीयान् । त्वेषग्-ह्यस्य स्थविरस्य नाम ॥

अतो देवा अवन्तुनो यतो विष्णु-र्विचक्रमे । पृथिव्यास्सप्त धामभिः । इदं विष्णु-
र्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् । समूढमस्य पागं सुरे । त्रीणि पदा विचक्रमे विष्णुर्गोपा

अ॒दा॒भ्यः॑ । ततो॑ ध॒र्मा॒णि धा॒रयन्॑ । वि॒ष्णोः॑ क॒र्मा॒णि प॒श्यत॑ यतो॑ व्र॒तानि॑ प॒स्पशे॑ ।
इन्द्र॑स्य यु॒ज्यस्सखा॑ ॥

तद्वि॒ष्णोः॑ प॒रमं॑ प॒दगं॑ सदा प॒श्यन्ति॑ सू॒रयः॑ । दि॒वीव॑ च॒क्षुरा॑त॒तम् । तद्वि॒प्रा॒सो वि॒पन्य॑वो
जागृ॑वाग्ं स॒स्समि॑न्धते । वि॒ष्णो-र्य॑त्प॒रमं॑ प॒दम् । पर्या॑प्त्या अ॒नन्त॑रा॒याय॑ स॒र्वस्तो॑मोऽति
रा॒त्र उ॒त्तम॑ मह॒र्भव॑ति स॒र्वस्या॑प्त्यै स॒र्वस्य॑ जि॒त्यै स॒र्वमे॒व तेना॑प्नोति स॒र्वं ज॑यति ॥

ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥